

for mig ingen som helst Tvivl om, at det vil virke saaledes, hvis Lovforslaget føres igennem. Dyrskuerne er ikke blot, og heller ikke i første Linie, en Folkeforlystelse, saaledes som den højtærede Finansminister har faaet Indtrykket af. Det er muligt, at de virker saaledes paa ham, han kommer der sandsynligvis for at more sig og ikke for at lære noget ved at se paa Dyrene; derfor lægger han ogsaa i særlig Grad Mærke til de flotte ydre Rammer, de mange Flag de mange glade Mennesker og den store Mængde velplejede og velpudsede Dyr og forhaabentlig fornøjer det ham. Men det er jo ganske afgjort ikke derfor, vi holder Dyrskuer. Vi holder Dyrskuer for at finde de bedste og mest formaalstjenlige Dyr og for at vise Landmændene, hvordan saadanne Dyr skal se ud. For den højtærede Finansminister spiller Dyrskuerne antagelig en noget lignende Rolle som en Biografteaterforestilling for mig; det er noget, man kan faa en ledig Times Tid til at gaa med og maaske more sig over. Men for den interesserede og lærelystne Landmand betyder Dyrskuerne noget ganske andet og mere, for ham er Dyrskuerne først og fremmest et Lærested, hvor han kan erhverve sig Kendskab til og Forstand paa det, han skal have at gøre med senere hen i Livet. Det er ikke ligegyldigt for en Landmand, om hans Hestebestand bestaar af velbyggede, korte og trivelige Dyr eller af højbenede, langryggede, ravelaerede, utrivelige Ralliker; disse to Hestetyper er nu en Gang ikke lige meget værd, ikke til Eksport og heller ikke til Brug hjemme. Derfor er det ogsaa fuldkommen forfejlet, naar den højtærede Landbrugsminister fremfører Eksporttallene som et Bevis for, at Hesteavl nu ikke har nogen særlig stor Betydning. Det er efter min Opfattelse fuldkommen ved Siden af, og det viser en Mangel paa Forstaaelse, som ganske vist kan være tilgivelig hos en Finansminister, der er vant til at tumle med Tal, men ikke rigtig, synes jeg, hos en Landbrugsminister. Nej, den største Del af vor Hesteavl foregaar dog af Hensyn til Hjemmeforbruget, og saaledes vil det altid blive, det er der ingen Tvivl om, men det er sandelig ikke ligegyldigt, om vi til Brug hjemme har en trivelig, velbygget Hest, eller vi har nogle Fugleskræmsler.

Og saaledes som Dyrskuerne virker for Hestenes Vedkommende, virker de ogsaa for de endnu vigtigere Husdyrarters Vedkommende, Kvæg og Svin; de er Læresteder,

hvor der foregaar en Anskuelsesundervisning i stor Stil baade for de ældre og for de yngre Landmænd, og det vilde utvivlsomt landbrugsfagmæssigt set være et stort Feilgreb at afskaffe Dyrskuerne. Derfor beklager jeg ogsaa i høj Grad, at den højtærede Landbrugsminister vil stryge alt Tilskud til Præmier. I det hele taget synes jeg, at man i Lovforslaget i høj Grad kan mærke dels en Mangel paa Forstaaelse af Landboforeningernes Betydning og, synes jeg, ogsaa en Tendens til at ramme Landboforeningerne økonomisk. Jeg synes, det er en noget mærkelig Opgave for en Landbrugsminister at søge gennemført Love, der vil svække Landboforeningerne. Landboforeningerne har jo uomtvisteligt gjort og gør fremdeles et stort Arbejde og ofrer meget for Landboernes Dygtiggørelse og Ophjælpning af Landbruget, og Lovgivningsmagten bør efter min Formening være meget forsigtig med at gribe ind paa en Maade, som svækker dette Arbejde. Hvis man gør det, vil det give Tilbageslag i Form af ringere Skatteydelse, det kan man være ganske sikker paa, og det vil kunne tilføje Statskassen et Tab, som er mange Gange større end det Beløb, der her er Tale om at indvinde.

Den højtærede Landbrugsminister udtalte forleden Dag i en Tale vedrørende Lovforslaget om Tvedeling af Jordfonden, at Landbruget var inde i en Krise, og vendte sig ved denne Lejlighed imod det ærede Medlem Hr. Holstein med en Bemærkning om, at det vilde være vigtigt at bruge Midler, som var beregnet til Anvendelse i Landbruget, til andre Formaal. Men i det foreliggende Lovforslag holder Landbrugsministeren ikke fast ved dette gode Princip. Her forekommer det mig, at han har det modsatte Princip: at de Beløb, der hidtil har været beregnet til Landbruget, skal anvendes til andre Formaal. Og vi faar ikke en Gang noget at vide om, hvad de Penge, der indvindes her, skal bruges til. Det er maaske Meningen, at de skal føres over paa Undervisningsministeriets Budget. Der kan der jo ogsaa nok blive Anvendelse for adskillige Hundrede Tusinder, f. Eks. til det kongelige Teater; de har jo en ligefrem fænomenal Evne til at omsætte Skillingerne dernede. Og et Sted skal Pengene jo komme fra. Det kunde være rart at faa at vide, om man vil bruge disse Penge til Tilskud til det kongelige Teater. Maaske til en Dobbeltscene. Saa bliver der to bundløse Huller der, i Stedet for at der for Øjeblikket kun er eet.

I Landbrugsministerens Indlednings-